KOMISJA
EUROPEJSKA

WYSOKI PRZEDSTAWICIEL UNII
DO SPRAW ZAGRANICZNYCH I
POLITYKI BEZPIECZEŃSTWA

Bruksela, dnia 25.9.2017 r.
JOIN(2017) 37 final

2017/0238 (NLE)

Wspólny wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Kompleksowej i wzmocnionej umowy o partnerstwie między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Armenii, z drugiej strony

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Załączony wniosek stanowi instrument prawny upoważniający do zawarcia Kompleksowej i wzmocnionej umowy o partnerstwie między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Armenii, z drugiej strony (zwanej dalej „Umową").

Stosunki między Unią Europejską (UE) a Republiką Armenii (Armenia) opierają się obecnie na Umowie o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Armenii, z drugiej strony, która weszła w życie w dniu 1 lipca 1999 r. na początkowy okres dziesięciu lat i która została automatycznie przedłużona.

W dniu 29 września 2015 r. Rada przyjęła decyzje upoważniające Komisję Europejską i Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa do wynegocjowania umowy ramowej między UE a Armenią. Rada otrzymywała informacje na wszystkich etapach negocjacji. Konsultowano się w z nią w ramach Grupy Roboczej ds. Europy Wschodniej i Azji Środkowej oraz Komitetu ds. Polityki Handlowej. Przez cały czas trwania negocjacji również sprawnie i w pełni informowany był Parlament Europejski.

Negocjacje rozpoczęły się w dniu 7 grudnia 2015 r., a tekst Umowy parafowano w dniu 21 marca 2017 r.

2. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

2.1 Cel i treść umowy

Nowa Umowa jest kompleksowa i uwzględnia kwestie kompetencji i interesów UE, co odzwierciedla obecny szeroki zakres współpracy w dziedzinie gospodarki, handlu i polityki oraz polityk sektorowych. Umowa pogłębia współpracę w tych dziedzinach, dzięki czemu stanowi długoterminową podstawę dla dalszego rozwoju stosunków między UE a Armenią. Poprzez intensyfikację dialogu politycznego i poprawę współpracy w wielu dziedzinach Umowa tworzy podstawę skuteczniejszych stosunków dwustronnych z Armenią.

Umowa zawiera standardowe klauzule polityczne UE dotyczące praw człowieka, międzynarodowych trybunałów karnych, broni masowego rażenia, broni strzeleckiej i lekkiej oraz zwalczania terroryzmu. Zawiera również postanowienia dotyczące współpracy w dziedzinach takich jak transport, energia, zdrowie, środowisko, zmiana klimatu, podatki, edukacja i kultura, zatrudnienie i sprawy społeczne, bankowość i ubezpieczenia, polityka przemysłowa, rolnictwo i rozwój obszarów wiejskich, turystyka, badania naukowe i innowacje oraz górnictwo. Ponadto zawiera postanowienia dotyczące współpracy prawnej, praworządności, walki z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu oraz zwalczania przestępczości zorganizowanej i korupcji.

Jeden obszerny tytuł Umowy poświęcono kwestiom handlu, z których wynikają ważne zobowiązania w kilku obszarach polityki handlowej. Postanowienia te przyczynią się do poprawy warunków dwustronnej wymiany handlowej między UE a Armenią, przy pełnym uwzględnieniu zobowiązań Armenii jako członka Euroazjatyckiej Unii Gospodarczej. Zapewnią również lepsze środowisko regulacyjne dla podmiotów gospodarczych w dziedzinach takich jak handel towarami i usługami, ustanawianie i prowadzenie

przedsiębiorstw, przepływu kapitału, zamówienia rządowe i prawa własności intelektualnej, zrównoważony rozwój i konkurencja.

Po przyjęciu decyzji Rady w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, i tymczasowego stosowania Umowy, Umowa została podpisana przez Unię Europejską i Republikę Armenii jako umowa mieszana.

W niektórych dziedzinach przedmiotowa Umowa ma również na celu stopniowe zbliżenie prawa Armenii do dorobku prawnego UE. Nie ustanawia jednak stowarzyszenia pomiędzy UE a Armenią.

2.2 Podstawa prawna decyzji, której dotyczy wniosek

Zgodnie z art. 218 ust. 6 lit. a) pkt (iii) TFUE, w przypadku gdy umowa tworzy specyficzne ramy instytucjonalne przez organizację procedur współpracy, Rada przyjmuje decyzję w sprawie zawarcia umowy po uzyskaniu zgody Parlamentu Europejskiego. Ponadto w art. 218 ust. 8 akapit drugi TFUE przewidziano, że Rada stanowi jednomyślnie, gdy umowa dotyczy dziedziny, w której do przyjęcia aktu Unii Europejskiej wymagana jest jednomyślność.

Jeżeli chodzi o środek zmierzający jednocześnie do osiągnięcia kilku celów lub mający kilka elementów składowych związanych w sposób nierozłączny, a żaden z tych celów lub elementów nie ma charakteru pomocniczego w stosunku do pozostałych, Trybunał orzekł, że jeżeli znajdują w ten sposób zastosowanie różne przepisy traktatu, środek taki należy wyjątkowo przyjąć w oparciu o różne odpowiednie podstawy prawne, chyba że procedury ustanowione dla każdej podstawy prawnej nie są ze sobą zgodne (sprawa C-490/10 Parlament przeciwko Radzie, ECLI: EU:C:2012:525, pkt 46).

Przedmiotowa Umowa zmierza do osiągnięcia celów z dziedzin wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, wspólnej polityki handlowej i współpracy na rzecz rozwoju i obejmuje ich różne elementy. Te aspekty Umowy są związane w sposób nierozłączny, a żaden z nich nie ma charakteru pomocniczego w stosunku do pozostałych.

Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa to dziedzina, w której do przyjęcia aktu Unii wymagana jest jednomyślność.

Umowa ustanawia ramy instytucjonalne, organizując procedury współpracy między Armenią i UE.

Podstawa prawna decyzji, której dotyczy wniosek, powinna zatem obejmować art. 37 TUE, art. 207 TFUE i art. 209 TFUE w związku z art. 218 ust. 6 lit. a) TFUE i art. 218 ust. 8 akapit drugi TFUE. Podstawa prawna nie musi uwzględniać żadnych dodatkowych postanowień (zob. sprawa C-377/12 Komisja przeciwko Radzie, ECLI: EU: C:2014:1903).

Po przeanalizowaniu tekstu Umowy Komisja i Wysoki Przedstawiciel uważają, że Umowa nie obejmuje żadnych obszarów, które wchodzą w zakres wyłącznych kompetencji państw członkowskich i tym samym wymagałyby z prawnego punktu widzenia przyjęcia jej w formie umowy mieszanej. Jednak w związku z tym, że wytyczne negocjacyjne wydano dla umowy mieszanej, tekst Umowy parafowano jako umowę mieszaną i jako taką przedkłada się ją do podpisu i zawarcia, a stronami Umowy są Unia Europejska i Europejska Wspólnota Energii Atomowej oraz ich państwa członkowskie, z jednej strony, oraz Republika Armenii, z drugiej strony.

2.3 Niezbędny charakter decyzji, której dotyczy wniosek

Zgodnie z art. 216 TFUE Unia Europejska może zawierać umowy z jednym lub z większą liczbą państw trzecich, jeżeli przewidują to Traktaty lub gdy zawarcie umowy jest niezbędne do osiągnięcia, w kontekście polityk UE, jednego z celów, o których mowa w Traktatach, gdy zawarcie umowy jest przewidziane w prawnie wiążącym akcie UE albo gdy może mieć wpływ na wspólne zasady lub zmienić ich zakres.

Traktaty przewidują zawieranie umów takich jak przedmiotowa Umowa w art. 37 TUE oraz art. 207 i 209 TFUE. Ponadto zawarcie przedmiotowej Umowy jest niezbędne do osiągnięcia w ramach polityk Unii Europejskiej celów określonych w traktatach, obejmujących wzmocnienie praw człowieka, nierozprzestrzenianie broni masowego rażenia, walkę z terroryzmem, walkę z korupcją i przestępczością zorganizowaną, handel, migrację, ochronę środowiska, energię, zmiany klimatu, transport, naukę i technologię, zatrudnienie i sprawy społeczne, edukację, rolnictwo.

2017/0238 (NLE)

Wspólny wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Kompleksowej i wzmocnionej umowy o partnerstwie między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Armenii, z drugiej strony

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 i 209 w związku z art. 218 ust. 6 lit. a) i art. 218 ust. 8 akapit drugi,

uwzględniając wspólny wniosek Komisji Europejskiej i Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z decyzją Rady (UE) z dnia..... Kompleksową i wzmocnioną umowę o partnerstwie między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Armenii, z drugiej strony (zwaną dalej „Umową”) podpisano w dniu 24 listopada 2017 r., z zastrzeżeniem jej zawarcia w późniejszym terminie.

(2) Umowa stanowi istotny krok w kierunku większego zaangażowania politycznego i gospodarczego Unii Europejskiej w regionie Zakaukazia. Poprzez intensyfikację dialogu politycznego i poprawę współpracy w wielu dziedzinach Umowa zapewni podstawę skuteczniejszych stosunków dwustronnych z Republiką Armenii.

(3) Umowa powinna zostać zatwierdzona w imieniu Unii,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się, w imieniu Unii Europejskiej, Kompleksową i wzmocnioną umowę o partnerstwie między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Armenii, z drugiej strony.

Tekst Umowy dołączono do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady wyznacza osobę lub osoby umocowane do dokonania w imieniu Unii Europejskiej powiadomienia, o którym mowa w art. 385 Umowy, aby wyrazić tym samym zgodę Unii Europejskiej na przystąpienie do Umowy.

Artykuł 3

1. Do celów art. 240 Umowy zmiany Umowy w drodze decyzji Podkomitetu ds. Oznaczeń Geograficznych są zatwierdzane przez Komisję w imieniu Unii Europejskiej. W sytuacji gdy zainteresowane strony nie mogą osiągnąć porozumienia w następstwie zastrzeżeń dotyczących oznaczenia geograficznego, Komisja przyjmuje takie stanowisko na podstawie procedury określonej w art. 57 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych[1].

2. Do celów art. 270 ust. 2 zdanie pierwsze Umowy Komisja jest upoważniona do zatwierdzenia stanowiska Unii w odniesieniu do zmiany załącznika XI do Umowy.

Do celów art. 270 ust. 2 zdanie drugie Umowy Komisja jest upoważniona do zgłaszania zastrzeżeń w odniesieniu do zmiany lub korekty załącznika XI zaproponowanej przez Republikę Armenii.

Artykuł 5

1. Nazwa chroniona na mocy podsekcji 3 „Oznaczenia geograficzne” w tytule V rozdział 9 Umowy może być wykorzystywana przez jakikolwiek podmiot wprowadzający do obrotu produkty rolne, środki spożywcze, wina, wina aromatyzowane lub napoje spirytusowe, które zgodne są z odpowiadającymi im specyfikacjami.

2. Zgodnie z art. 301 Umowy państwa członkowskie oraz instytucje Unii Europejskiej zapewniają przestrzeganie ochrony przewidzianej w art. 297–300 Umowy, niezależnie od tego, czy otrzymały w tej sprawie wniosek od zainteresowanej strony.

Artykuł 6

Umowy nie można interpretować jako przyznającej prawa lub nakładającej obowiązki, na które można bezpośrednio powoływać się w sądach i trybunałach Unii lub państw członkowskich.

Artykuł 7

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia. Data wejścia w życie Umowy publikowana jest przez Sekretariat Generalny Rady w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

W imieniu Rady
Przewodniczący

[1] Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.